

2.2.2 Omplir la nevera, omplir la llar

Assumpte indispensable per viure: omplir la nevera i comprar els productes necessaris d'ús diari per viure. A cada pis compartit- segons hem pogut comprovar pels nostres enquestats - aquest és el tema que més divideix els companys.

En una àmplia majoria, els joves prefereixen anar per lliure. És a dir: cadascú compra el que vol perquè els gustos a l'hora de menjar són molt diferents. Pel que fa a la compra de productes de neteja, etc. les diferències no són tan grans.

N'hi ha, però, de més "unitaris" que prefereixen fer compra comuna. En qualsevol cas, a continuació us expliquem quines són les diferents maneres d'afrontar el fet d'haver de fer la compra setmanal:

- **Cadascú compra el que vol:** l'organització de la compra de menjar es fa per lliure. Cadascú compra el que vol i es fa càrrec de les seves pròpies despeses.

- **Compra per torns:** Un o dos fan la compra setmanal i es van alternant amb la resta dels companys. És una bona opció pels pisos amb molts habitants. Les despeses s'afronten o bé posant els diners a parts iguals, o bé pagant un i repartint posteriorment les despeses entre tots.

- **Que compri qui pugui:** hi ha llars que s'organitzen com poden. Si els habitants són gent en general molt ocupada, es decideix que vagi a fer la compra qui pugui per tots. No és el millor sistema, ja que deixar les coses a l'improvització pot derivar en el fet que alguna vegada s'acabi el menjar o els productes de la llar. Tot i això, com apunten els nostres entrevistats, aquest sistema de fer la compra no sempre ha de fallar, forçosament.

Pel que fa al pagament de tot el que es compra: els joves que han col·laborat en aquesta guia ens comenten que els pagaments extres que suposa la compra de menjar i productes per la llar els fan de les següents maneres:

- **Comprar i passar comptes:** Si les compres es fan comunes i un avança els diners, cal guardar tots els tiquets i passar comptes a finals de mes o quan es cregui convenient.

- **Comprar i no passar comptes:** en el cas dels pisos amb pocs companys, si hi ha molta confiança, hi ha qui prefereix comprar i fer l'"avui per tu, demà per mi". Això només sol ser així quan els companys són bons amics i es comparteix el menjar.

- **Fer un pot comú:** Afegir una quantitat de diners per avançat i anar a comprar també és una altra de les maneres de fer front als pagaments. En aquest cas, es reparteixen les despeses d'entrada i el que sobri del pot (en cas que sobri) s'acostuma a deixar per una futura compra.

- **Cadascú paga el que compra:** Si cadascú compra el que vol per sí mateix i no es fa compra comuna, cadascú és lliure de gastar el que cregui convenient en menjar. Pel que fa als productes de manteniment de la llar, aquest sistema de pagament no va bé, ja que normalment són productes que es comparteixen.

Un cop teniu la nevera plena, heu de ser molt conscients del que és vostre o no. Si cal, etiqueteu el vostre menjar o distribuïu-vos els calaixos. Respecteu el menjar dels altres i si agafes alguna cosa per avançat d'un company, recorda't de reposar-ho aviat. Es tracta, en resum, d'unes mínimes normes de convivència per a no tenir malentesos.

EXPERIÈNCIES:

La Mar, al seu pis d'Erasmus a Bèlgica on vivia amb vuit companys més, es dividien la nevera en calaixos. "Cadascú es comprava el que volia i posàvem el nostre menjar al calaix que ens tocava. Jo el compartia amb un amic belga. La carn allà és molt cara i, per tant, quan la ficàvem al congelador, l'etiquetàvem amb el nostre nom". A vegades, la Mar o els propis companys s'agafaven menjar "prestat". "Si agafàvem alguna cosa dels altres, sempre els avisàvem", apunta.

La Paula va tenir un problema amb un company a Santa Coloma, al pis que compartia amb un noi i una noia. "El noi tenia un problema de salut i a les nits ens desapareixia el menjar. Com que no el vàiem, no teníem proves

per acusar-lo". Pels diferents gustos i horaris dels tres, cadascú es comprava el que volia. Per això, el fet que el menjar anés desapareixent era un problema gran que va afectar negativament la convivència.